

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:810

av Anders Åkesson och Lena Ek (C)

Ökat regionalt inflytande över all kompetensförsörjning

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett system där regional prioritering av nationella resurser för kompetensförsörjning och kompetensmatchning utvecklas.

Motivering

Kompetensförsörjning och matchning av kompetens för morgondagens behov är en av de största utmaningar för utveckling och välbefinnande i vårt samhälle. Kompetensförsörjning är viktigt för varje individ men också för organisationer och företag och för lokal och regional utveckling. Rätt mix av kompetenser och ett fungerande kompetensförsörjningssystem är viktigt för lokal, regional och nationell utveckling.

Idag styrs huvuddelen av resurserna för kompetensförsörjning från nationell nivå i beslutsformer där den regionala nivåns möjligheter till inflytande är begränsade. Sedan 2010 har så kallade regionala kompetensplattformar etablerats som i flera fall på ett framgångsrikt sätt har utvecklat ett omfattande regionalt samarbete inom kompetensförsörjningsområdet.

På nationell nivå är det idag en mycket splittrad bild där många olika aktörer beslutar om resurser för kompetensförsörjning. Arbetsförmedlingen inom sitt uppdrag och ansvarsområde med fokus på korta arbetsmarknadsutbildningar. Skolverket fattar beslut om resurser för vuxenutbildning och yrkesvuxenutbildning där mindre kommuner har svårt att hämta hem resurser på grund av sin storlek. Myndigheten för yrkeshögskolan fattar beslut om yrkeshögskoleutbildningar och så kallade kompletterande utbildningar

efter ansökningar från utbildningsanordnare. De tar in regionala prioriteringar och bedömningar men själva beslutsfattandet om vilka YH-utbildningar som ska startas fattar myndigheten helt på egen hand. Likaså universitet och högskolor beslutar självständigt över vilka och var utbildningar ska ges. Lokala så kallade högskolecentra som ligger med avstånd från universitetscampus har ett förhandlingsmässigt underläge i sin relation till universitet och högskolor och de utbildningar som ges på universitetsorten. Ofta anges kostnadsskäl som anledning att minska antalet platser på distans från campus eller att avstå från att starta utbildningar.

Utöver ovan nämnda statliga utbildningsmyndigheter finns det andra som också har ett uppdrag att vara verksamma i hela landet. För att inte samhällets resurser skall suboptimeras finns det goda skäl att stärka den regionala samordnande nivån och ge den ett reellt inflytande över hur resurser för kompetensförsörjning används, allt i syfte att de bättre än idag samspelar med lokala och regionala förutsättningar, prioriteringar och strategier.

Som jämförelse kan nämnas politikområdena kultur och infrastruktur. Där finns ett väsentligt regionalt inflytande över hur resurser ska prioriteras. Inom kulturområdet tar regionerna fram regionala kulturplaner som ligger till grund för hur regionala och nationella medel ska prioriteras. Inom infrastrukturen finns det regionala transportplaner som utarbetas och beslutas regionalt och som anger vilka investeringar som ska prioriteras på regional nivå.

På samma sätt bör ett system med regionala prioritering av nationella resurser för kompetensförsörjning och kompetensmatchning utvecklas. Det kan handla om resurser som idag fördelas genom Arbetsförmedlingen, Skolverket, myndigheter för yrkeshögskolan, universitet och högskolor och universitets och högskolerådet.

Med stöd i det ovan anförda bör därför riksdagen tillkännage för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett system där regional prioritering av nationella resurser för kompetensförsörjning och kompetensmatchning utvecklas.

Anders Åkesson (C)

Lena Ek (C)